NAM THỨ MƯỜI BAI SỐ THỨ 2307 — MỖI SỐ 0$05 — NGÀY THỨ BA 25 NOVEMBRE 1924

DEPOT LEGAL

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

BANIEU

Một năm	6$ 80	6.4	90	6 $ 30	6 $ 30	6 $ 30	6 $ 60	12 $ 00
Các tăng và Các công-sở	»	8 .	00	8 .	00	8 .	00	9 .	00	»
Sáu tháng. .	3 .	00	3 .	50	3 .	20	3 .	20	3 .	30	6 .	00
Ba tháng. .	1 .	50	1 .	75	1 .	60	1 .	60	1 .	65	3 .	00
Một tháng. .	0 .	50	0 .	60	0 .	55	0 .	55	0 .	60	1 .	00

Les abonnements partent du 1er et du 16 de chaque mois.

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur 61-65, Rue du Coton, Hanoi

Fondateur : F. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VINH
Rédacteur en chef : PHAN-KHÔI-LỘC
Administrateur adjoint : NGUYỄN-V.-LUẬN

Adresse télégraphique : TRUNGBACTANVAN HANOI
TÉLÉPHONE N° 156

DEPOT LEGAL INDOCHINE 1924

ANNONCES

Demander les tarifs de la ligne au cm. (Hauteur, sur 0 — 065 de large)

Une seule insertion. . . . 0$ 30 le cm.
Par contrat annuel . . . .
Par centimètre de hauteur et par insertion. . . . . 0$ 15 le cm.

Réclame dans la 1re page. . . . 2 $ la ligne
Annonces judiciaires et légales. . 1 $ 50 le cm.
On traite à forfait pour les contrats importants.

Cũng là nữ học-sinh đấy !

II

Trong một bài trước, ta đã nói cái phẩm-cách cái tài học của những nữ học-sinh Pháp mà ta đương tiếp rước một cách rất long trọng vẻ-vang đó; quả các bạn nữ học-sinh ta còn phải chịu sút kém người ta nhiều, và mong rằng các bạn nữ học-sinh ta nên cố theo cái gương tốt của người ta mà cũng cố làm sao cho có được cái phẩm-cách, cái tài học như người, cũng có thể sánh tài đua giỏi với chị em bổng phấn khách năm châu mà không đến nỗi thẹn đào tủi liễu.

Có người bảo đàn-bà con gái không nên cho học lắm, đàn bà con gái chỉ có một cái chức-vụ rất thiết rất cần là cái chức-vụ làm vợ làm mẹ; học ngang trời rộng, vùng vẫy bể khơi là cái phần công-nghiệp riêng của bọn mày râu, không phải cảnh quẩn thoa mình nên can dự đến; cái học của đàn bà con gái chẳng qua chỉ mấy chữ ngòn hạnh công dung là đủ, chỉ mấy câu nữ-tắc nữ-huấn là xong, nghiên cứu triết-lý lắm mà làm gì, nghiên ngẫm khoa học lắm mà làm gì, giảng cầu chính-trị lắm mà làm gì, pháp luật thạo, văn-chương hay, kỹ-nghệ tinh, mỹ-thuật giỏi nữa mà làm gì, chẳng những đối với cái chức-vụ rất thiết rất cần của đàn-bà con gái là cái chức-vụ làm mẹ làm vợ không có bổ ích gì, mà trí-sinh về đằng nọ lại không khỏi chênh mảng về đằng kia, không khéo mà hại đến cái chức-vụ trọng nhất của mình cũng có. Ấy theo cái tư-tưởng thiên lệch của loài người từ hồi cổ đại, quí trọng đàn-ông mà khinh rẻ đàn-bà, cho đàn-bà chẳng qua chỉ là cái đồ hành lạc, cái máy truyền chủng của đàn-ông mà không được dự cái phần công nghiệp gì ở trong xã hội cả, nên mới hạn định cái chức-vụ đàn-bà chỉ ở trong cái khuôn sáo hẹp hòi làm vợ làm mẹ, mà sự giáo-dục của đàn-bà cũng không ngoài mấy cái phương-pháp rất đơn-giản thờ chồng nuôi con mà thôi; cái địa-vị người đàn-bà ở xã-hội bao giờ cũng vẫn như đứa trẻ vị-thành-niên thấm thấm đến sự học là cái đồ ăn thứ hai nuôi hồn bổ óc của người ta, các đức ông cũng chiếm hết cả một mình, không để cho bọn thị mẹt được chung phần hưởng thụ. Đến thời-đại bây giờ thì cái tư-tưởng sai lầm ấy không có lẽ nào tồn-tại được nữa; đàn-bà với đàn-ông cũng đều bẩm thụ cái tính thông minh của trời đất, chung đúc cái khí thanh thực của non sông; cũng tại cũng mắt cũng người thế-gian, thì cái sự-nghiệp trong đời người cũng cùng nhau chia đôi gánh vác, không có lẽ một nửa số người đó chỉ là một giống ký sinh ở trong xã-hội, mà bao nhiêu công kia việc nọ để dồn cả cho một nửa số người kia; đã cùng nhau chia đôi gánh vác cái sự nghiệp trong đời người, thì đàn-ông phải có cái học lực thế nào, đàn bà cũng phải có cái học lực như thế; thử xét trong lịch-sử từ xưa đến nay, dù ở phương tây hay ở phương đông cũng vậy, đời nào nước nào cũng vẫn có những bậc anh-thư kiệt-nữ làm nên những công nghiệp hiển hách phi-thường, thì đủ biết cái tư-chất xuất loại siêu quần, bên nữ-giới cũng chẳng khác gì bên nam-giới; đương cái thời đại sự học chỉ riêng cho đàn ông mà những công-nghiệp, vĩ-đại của đàn ông, đàn bà còn có người lâu nỗi; nếu đều được có học như nhau cả, thì sơn-hà vũ-trụ quyết không phải cái phần vinh hiển riêng của đàn-ông; vì thế mà ở các nước văn-minh tiến-tiến ngày nay, sự học của đàn bà con gái cũng cùng một trình-độ y như đàn ông con trai, mà những nhà triết-học, khoa-học, văn-học, chính-trị, pháp-luật v.v. trong nữ-giới cũng xuất hiện nhiều người, tức như các cô nữ học-sinh Pháp mà ta vừa nói trên kia cũng không phải là cái số hi-kỳ hãn-hữu vậy.

Đành rằng đàn-bà có cái chức-vụ làm vợ làm mẹ là cái chức-vụ rất thiết rất cần; nhưng cái chức-vụ đó là thuộc về cái bổn-phận đối với gia-đình; người ta ai cũng có cái bổn-phận đối với gia đình mà lại ai cũng có cái bổn phận đối với xã-hội nữa, đàn ông vậy thì đàn-bà cũng vậy; ngoài cái sinh-kế thân gia, đàn-ông không đến nỗi vì thế mà phải bỏ cái vi-nghiệp lập công lập đức, thì ngoài cái chức-vụ làm vợ làm mẹ đàn-bà cũng không đến nỗi vì thế mà không được có một cái mục-đích gì cao quí hơn; sự học quyết không có phương hại gì đến cái chức-vụ làm vợ làm mẹ của đàn-bà, chẳng những không phương hại gì, mà càng có học rộng tài cao thì cái chức-vụ ấy lại càng dễ làm được mười phần trọn vẹn; xưa nay những bậc tử-mẫu hiền-thê, lưu danh sử sách, há chẳng phải là người có học đấy ư ?

Bây giờ cái ánh sáng sự học đã lọt vào tới chỗ hương-khuê tú các của bạn gái mình; tuy cái tài học của nữ học-sinh mình so với nữ học-sinh Pháp còn sút kém nhiều là vì cái trình-độ học vấn của mình mới đương còn ở cái thời kỳ ấu-trĩ; song, cái trình độ ấy cũng dần dần một ngày một cao lên mãi, bạn gái mình theo học, gần đây, xem ra cũng đã có nhiều người có cái mục-đích viễn đại hơn ta cứ coi những học-sinh bên nam-giới mình, trước kia, chỉ mới thi đỗ cái bằng thành-chung, làm được cái công việc ba-lại ở các tòa các sở là cùng tột, mà bây giờ về y-khoa, về luật-khoa, về các kỹ-nghệ chuyên môn, đã thấy có nhan-nhản những kỹ sư bác-sĩ, học-sinh ta cũng có thể cùng học cùng thi với học-sinh Pháp mà không đến nỗi sút kém gì, biết đâu những nữ học-sinh ta sau này lại chẳng xuất hiện được có những nhà khoa-học, những nhà văn-học, những nhà mỹ-thuật, những nhà kỹ nghệ như các cô nữ học-sinh Pháp đó. Ta không nên thấy người hơn mình mà tự-ti mặc-cảm, người nào có cái tư-chất tốt, cái cảnh-ngộ thuận có thể theo học được tới nơi tới chốn, cũng nên đặt cái mục-đích sự học của mình vào cái địa-vị tuyệt đỉnh mà đua đuổi cho đến kỳ cùng, không phải bó buộc về cái tư tưởng hiểu-lệch của thời đại ngày xưa, cứ đành chịu giam mình vào cái khu-vũ hẹp-hòi buồng the bếp nước, để cái danh tiếng anh-thư kiệt-nữ nhường cả cho các chị bạn Pháp chuyên mỹ một mình vậy.

T.

Âu-châu điện-tín

VÔ-TUYẾN-ĐIỆN

Bordeaux, ngày 23 và 24 Novembre 1924

Hai cô tổng Jaurès

Hai cô tổng Jaurès ước tới Paris chiều hôm 23. Các đại-biểu của chính-phủ của nghị-viện và các hội-liên hiệp thợ-thuyền có ra đón ở ngoài ga.

Linh cứu-han đều có gia-quyến, bạn hữu ông Jaurès cùng các đại-biểu các hội trông nom đến hôm nay có các đại-biểu thợ mỏ nước vào Chu hiền làng.

Khi nước tới nơi, quan Herriot đọc diễn văn, không xảy ra việc gì lạ cả.

Chỗ ông Jaurès bị hại, có đặt một cái đài kỷ-niệm.

Trái khoản 100 triệu của nước Pháp

Nhà ngân-hàng Morgan đã bắt đầu phát hành trái khoản 100 triệu dollars của nước Pháp.

Tòa nội-các nước Thổ

Tòa nội-các mới đã thành lập. Fethy bey ; thủ-tướng. Chukrekaya bey, bộ ngoại-giao.

Người Tây ban-nha ở Maroc

Quân Tây ban-nha đóng đồn rải rác từ Soukarbao đến Benxarrich để bảo hộ cho quân đóng ở Soukarbao rút về. Quân đóng ở Mexerah rút về vấn được như thường.

Báo Daily Mail có đăng tin rằng nay mai quân Tây-ban-nha và quân Riffains sẽ đánh chiến.

Nước Anh với nước Ai-cập

Chính-phủ Anh yêu cầu chính-phủ Ai-cập 1° Phải xin lỗi ; 2° Trừng phạt tội nhân ; 3° Cấm không được biểu-tình về đường chính trị ; 4° Nộp 500 nghìn livres sterlings ; 5 Rút quân linh Ai-cập đóng ở Soudan về ; 6° Thôi không được chống cự với nước Anh, bảo-hộ quyền lợi của người ngoại-quốc ; mở rộng thêm các miền dẫn-thủy nhập-điền.

Chính-phủ Ai-cập ưng xin lỗi chính-phủ Anh, trừng-phạt các tội nhân, bồi thường về việc quan chưởng-binh nước Anh bị hại, trừng phạt những kẻ biểu-tình, còn các khoản khác thì không ưng.

Chính-phủ Anh lại đòi một bức thư ngỏ nhận rằng chính-phủ Ai-cập không ưng thuận mọi khoản của nước Anh.

Lord Allenby đã cho quân đến đóng ở nơi gần thủ Alexandrie.

Tòa Nội-các Zaghloul từ chức. Zawar pacha lập tòa nội-các mới.

Có tin rằng tòa nội-các nước Anh định sử một đội chiến-thuyền đến để trợ oai cho các quan nước Anh.

Cavile, ngày 24 novembre 1924

Việc khai quật cổ mộ ở Ai-cập

Tin Londres 21 — Báo *Daily Mail* đăng tin rằng nay mai Howard Carter lại sẽ tới Ai-cập để làm nốt việc khai quật lăng vua Tutankamon.

Gió bão ở Thái-bình-dương

Manille 23 — Hồi 6 giờ sáng hôm nay, gió bão trong Thái-bình-dương, vào khoảng từ 133 độ đến 136 độ kinh tuyến, và vào chỗ 13 độ vĩ-tuyến.

LỄ KỶ NIỆM BÁCH CHU NIÊN ĐƯỜNG HỎA XA

Sang năm người Anh sẽ làm lễ kỷ-niệm bách-chu-niên đường hỏa xa chở hành khách đi từ Darlington đến Stockton lần thứ nhất là ngày 10 Octobre 1825. Đường hỏa-xa chở hàng-hóa của George Stephenson thì đã có từ năm 1814.

Năm 1824, vua François Ier nước Áo cũng cho phép đặt một con đường sắt từ Mautaussen đến Budweis nối sông Moldau với sông Danube. Vì vậy mới đây, nước Áo cũng đã làm lễ kỷ-niệm đường ấy. Được độ kỹ sư Gerstner đặt. Công việc rất khó-khăn, vì đường đặt ở một miền đồi núi. Nhiều nơi phải lấp đất, phải bắc cầu rất là tốn kém. Đường hỏa-xa thứ nhất ấy chạy bằng ngựa, vì dụng cốt để chở muối ở Salzkammergut đi các nơi. Cũng có lần cho hành khách đi. Toa ấy cũng giống như xe ngựa thường, nhưng bánh xe chế một kiểu riêng để đi trên đường sắt.

Trước khi đặt đường hỏa-xa ấy, kỹ sư Gerstner có sang khảo sát ở nước Anh. Nhưng kỹ-sư xét ra đường ở nước Anh khó đi, nên không dám dùng tàu máy, dùng ngựa kéo xe được việc hơn. Vì vậy đường ấy, dùng ngựa kéo xe mãi đến năm 1869 mới thôi.

Tin Trung-hoa

(*Vô tuyến điện Cavile*)

Tình hình ở miền Thượng-hải

Thượng hải, 21. — M. Olsen, người Na-uy và một viên trong bội trưởng giáo Na-uy ở Hồ-nam bị giặc bắt mất.

20.000 người ngoại quốc ở Thượng-hải không sợ bị phỏng pháo nữa, nhưng lại bị quấy-nhiễu bởi hai cánh tranh đấu nhau quyền thế.

Trước đây Tào-Côn đã bỏ quan chức. Sau Phùng-ngọc-Tường và Trương-tác-Lâm lại bỏ quan chức khác. Hai bên cũng muốn cải-tri. Quan chức của Tào-Côn bỏ ra, thì có Tế-nhiệp-Nguyên bảo hộ, mà các quan chức mới thì có chính-phủ Bắc-kinh bảo-hộ. Hai bên cũng muốn xin các đại biểu hiệt-cường công-ấn cho, các quan lĩnh-sự đối với việc ấy rất là khó xử. Nhưng xem chừng các quan cũ thắng thế, vì ấn ở trong tay bọn ấy.

Một tin về Tôn-Văn

Thượng-hải 21. — Ngày hôm nay Tôn-đốc Tiền đi Thiên-tân.

Tình-hình ở Bắc-kinh

Bắc-kinh 21. Đêm hôm qua 2.000 quân của Trương-tác-Lâm vào Bắc-kinh. Chiều hôm nay Đoàn-kỳ-Thụy vào. Có lẽ Trương-tác-Lâm và Phùng-ngọc-Tường sẽ đem nhiều quân đến. Xem việc ấy biết rằng Trương-Phùng hòa-giải ở Thiên-tân chẳng qua là để lập một chính-phủ mới, mà Đoàn-kỳ-Thụy làm đông-thống thôi. Có lẽ tòa Nội-các sau này sẽ lấy đủ các phái đảng để lấy lòng các tỉnh nhà binh Dương-tác-Giang.

Việc giáo-dục ở Trung-hoa

Thượng-hải 22. — Tại cuộc hội nghị về việc giáo dục mới đây, có đại biểu giáo sư của 14 tỉnh đến hội nghị có ưng chuẩn một khoản thỉnh cầu chính-phủ lấy lại tất cả các trường học của các hội truyền giáo và của người ngoại quốc, và cấm không cho các nhà truyền giáo dạy học tôn giáo ở Trung-hoa nữa.

NGƯỜI ÂU CHÂU DÙNG CHIM BỒ-CÂU MANG THƯ TỪ BAO GIỜ

Có người bảo vua Nour-Eddyn Mahmeod, trị vì ở xứ Syrie và xứ Egypte từ năm 1145 đến năm 1173 dùng chim bồ-câu mang thư trước tiên. Nhưng, nhiều người nói, cái cách dùng chim mang thư đã có từ đời tối cổ, mà người La-mã ngày xưa cũng biết dùng cách ấy. Điều ấy cũng có lẽ, vì cứ như các truyện Tàu thì cái cách ấy ở Á-đông ta biết dùng đã lâu lắm.

Nhưng đến năm 1801, có một người ở Syrie tên là Michel Sabbaghe, đến Paris, mới làm sách nói về việc ấy, để nhan là : Chim bồ-câu mang thư nhanh hơn chớp. Đến năm 1820 người Bỉ mới tổ-chức các hội nuôi chim đem thư. Về sau trong những khi nước Pháp có nạn chiến-tranh chim mang thư giúp được nhiều việc lắm. Sau cuộc chiến-tranh 1870 Bismark đặt các sở riêng nuôi chim ở nước Đức để dùng vào việc nước.

Hội-đồng Chính-phủ

(*Tiếp theo*)

Quan Toàn-quyền nói rằng ngày tháng năm trước, ngài sang Nhật thì chính-phủ cùng các nhà thân thương nghênh tiếp một cách rất trọng thể. Nước Nhật rất cảm ơn Đông-pháp về sự cứu tai tuất nạn cho Nhật trong việc thiên tai ngày 1er septembre trước. Sau nữa từ khi chiến tranh xong rồi, nước Nhật đối với Pháp lại nhiều phen tỏ tình thân ái lắm, cho nên chính-phủ Pháp lại nghĩ rằng sự thân mục ấy tất là có lợi cho thuộc-địa và cho cả cái chính-sách ngoại giao của nước Pháp nữa, bởi vậy chính-phủ Pháp mới ủy ngài đi công cán tại Nhật, trước là mừng Nhiếp-chính-vương về việc thành-hôn vừa rồi, sau là hỏi thăm về cái thiên tai độ trước. Nhân đi công-cán, quan Toàn quyền lại mời quan Thương-chính tổng-trưởng và bà ông hội-trưởng phòng Thương-mại Hanoi Haiphong và Saigon cùng đi với ngài. Phái-bộ đi đến đâu thì các nhà quyền binh, các nhà thân thương Nhật-bản cùng Nhiếp-chính-vương cũng khoản đãi rất là trân-trọng. Quan Thương-chính và các ông hội-trưởng các phòng Thương-mại cũng với các đại-biểu của Chính-phủ và Thương-mại Nhật-bản đi điều-đình về lợi quyền kinh-tế của hai nước, làm thế nào cho đôi bên cùng được phát đạt cả.

Các giấy má về sự khảo sát ấy khi đã xong rồi sẽ đệ trình Chính-phủ bên Pháp duyệt y.

Người Nhật tự nay có thể tranh thương với người ngoại quốc tại Đông-pháp được mà không thiệt hại gì đến lợi quyền của Pháp với Đông-pháp cả. Vì cái số nhập càng ít đi thì ngoại quốc vẫn chiếm được đến gần số ấy nữa.

Quan Toàn-quyền lại nói rằng khi ngài ở Nhật về, có qua Triều-tiên và Trung-hoa, tuy không phải là đi công cán mà đến đâu cũng tiếp đãi rất trọng hậu, nhất là quan Toàn-quyền Cao-ly là nơi mới sáp nhập Hán-thành quan Đốc-quân Trung-tác-Lâm ở Phụng-thiên và quan Ngoại-giao thượng-thư Cố-duy-Quân ở Bắc-kinh tiếp đãi tôi tử tế lắm.

Ngài có hội-kiến cùng các quan đại-sứ Pháp là M. de Fleuriau ở Bắc-kinh, M. Wilden ở Thượng-hải, thì ngài lại càng rõ rằng cối Đông-pháp thật có thể giúp cho Mẫu-quốc được nhiều việc ở cõi Viễn-đông này. Sau các thành phố ngài đi qua, các kiều-dân Pháp, đều nhiệt-thành nghênh-tiếp, ở chốn tha hương gặp người đồng quận, lòng ngài thật rất đỗi vui mừng, và ngài đã nghiệm ra rằng người Pháp ở các nơi ấy thật không hổ mặt một cái tiếng chất nào của nòi giống cả, ai nấy đều hăng hái làm lụng, rõ ra cái bản tính của người Pháp.

Cuộc hành-trình của ngài đến Quảng-đông thì bị ngay việc mưa-bão rất khó, ở định nơi quan Toàn-quyền Đông-pháp mà may sao ngài lại không hề gì, nhưng thương-hại thay cho người Đại-pháp phải 5 người bị hại và 8 người bị thương.

Việc mưa-bão này xảy ra ở Sa-điện, nhưng mưa-mó thì tự ở Quảng-đông, vì Quảng-đông là một chốn rất nhiều nhương các ngươi có trách nhiệm giữ an hoặc vì biết tự-hay vì lãnh-đạm, nên trước khi cái mưa ác chưa xảy ra đã không đo xét bắt, mà sau khi cái mưa ác đã xảy ra rồi, lại cũng không trúc-nã được đứa tội phạm. Quảng-đông thật là một nơi trốn tránh cho những kẻ đã mình ra ngoài pháp-luật của cả toàn-cầu, thôi thì những quân rộm cướp, những kẻ cách-mệnh bị trục-xuất ở tô-giới, đều lấy đó làm chốn đại bản-doanh. Và chẳng cái chủ nghĩa cộng sản, chính chánh-phủ Quảng-đông lại gây nên, thành thử mới nảy ra cái hạn, làm các tội ác phạm mà hại xích các người ngoại-quốc.

Cái tình-cách rối-loạn ấy trước khi ngài bước chân tới Quảng-đông, không phải là ngài không biết, song vì ở Vân-nam ngài đã nhận lời mời của Đốc-quân Trương, ở Bắc-kinh, ở Thượng hải ngài đều đã nhận lời mời, của các quan chức ở đó, thì chẳng lẽ ngài lại nỡ để bể-bàng cái lời của Tôn-đốt-Tiên ở Quảng-đông hay sao. Huống-hồ Quảng-đông với Bắc kỳ ta, bờ cõi lại liền nhau, đường ích-lợi đôi bên có tương quan hệ, đó chính lại là một cớ khiến ngài nên càng người thủ lĩnh chính phủ ấy hội-kiến cùng nhau một lần mới phải. Ngài vẫn chắc chính-phủ Quảng-đông cũng như chính-phủ các nơi khác bên Tàu phải phòng bị mọi đường để hộ-vệ cho khách đến chơi mới phải, chứ nghĩ đến họ lại không thể, để đến nỗi vì cái lòng quá tin vô ý của ngài mà để làm cho mấy người đồng-bào phải thiệt-thòi.

Ngay bữa sau hôm xảy ra việc mưu hại đó, thì ngài về ngay Hongkong, vì ngài nghĩ rằng nếu ngài ở lại chắc có thể lại xảy ra việc mưu hại nữa thì sẽ lại làm hại lây cho các người khác nữa chăng.

Cuộc hành-trình của ngài ở khắp cõi Cực-đông đi khiến cho ngài rõ biết cõi Đông-pháp thật đã chiếm một cái địa-vị cao nhất ở đây vậy. Ngài mong rằng các người Đông-pháp, bỏ cái kiến-thức hẹp hòi, đem tâm con mắt xa rộng ra mà nhìn cho rõ xem cho kỹ, mới biết cái chức-trách của cái nước Pháp bảo-hộ Á-châu này đối với miền Trung-quốc-hải, Thái-bình-dương to tát lên đường nào. Chính quan Doumer, là một bậc đại vĩ-nhân, đại-chính trị khiến cho mới khi ra nhậm cái sở-phận Đông pháp ta lại phải nhớ đến, cũng đã có cái ý-kiến ấy, mà đến quan Albert Sirraut cũng đã từng thực-hiện cái ý-kiến ấy trong các bài diễn-văn ông đọc ở nghị. Ngài mong rằng cái tư-tưởng về

cuộc tương lai rất mạnh-mẽ khi sẽ tiêm-nhiễm được vào não-chất cái người Đông-pháp, làm cho họ nảy ra cái tấm lòng tin-chắc về cuộc tương-lai rất rực-rỡ của xứ mà mình vẫn yên-mến xưa nay, khiến cho ai nấy hết sức mà thực-hành công cuộc ấy. (*Còn nữa*).

VIỆC HANOI

Thời - tiết

7 giờ 18 độ
15 giờ 20 độ

Giá thóc gạo :

Gạo hạng nhất, một tạ.		10 ₫ 90
— nhì,	—	10 30
— ba,	—	9 80
Thóc hạng nhất,	—	6 30
Bắp ngô	—	7 00

Giá bạc. Kể từ ngày 25 Novembre 1924, giá bạc ở kho Nhà-nước định là 19 f. 30.

Tàu chạy Hongkong. — Tàu *Song-bo* đến ngày thứ năm 27 novembre hồi 9 giờ sáng ở Haiphong sẽ chạy đi Hongkong, đường Hoi-hao.

Các thư từ ở Hanoi sẽ mang xuống Haiphong chuyển xe lửa 20 giờ 7 phút tối hôm 26 novembre.

Hội-đồng chính-phủ. — Các tiểu ban của hội-đồng chính-phủ đã bắt đầu làm việc ngay từ chiều hôm khai hội và cả sáng chủ nhật, ban thì họp tại tòa Đốc-lý, ban thì họp tại phòng khách đợi ở phủ Toàn-quyền và ban thì họp tại thư-viện tòa Pháp-chính phủ Toàn-quyền. Ngày mai lại họp Hội-đồng để xét lại và để giải-tán một thể cho các quan chức có chân Hội-đồng ở Nam-kỳ và Cao-miên có thể chiều mai xuống Haiphong đáp tàu *Compiègne* được.

Hội đồng tư - vấn Học-vụ. — Như lời bản báo đã đăng trước, Hội-đồng tư-vấn Học-vụ đã khai nghị sáng hôm nay, hồi 9 giờ, tại trường Thuốc Hanoi.

Khi các quan yên vị rồi thì quan Học-chính tổng-trưởng Blanchard de la Brosse có đọc một bài diễn văn, đại khái nói cảm ơn các quan ở khắp các xứ trong cõi Đông-pháp đã đến dự Hội-đồng đông đủ như vậy. Ngài có nhắc lại Hội-đồng cải lương Nam học ngày trước do quan Toàn-quyền Beau đặt ra, vào hồi năm 1907 mà ngài thì là sung chức thư ký của hội-đồng ấy. Ngài nhắc lại công việc của các quan Học-chính cũ là MM. Henri Gourdon, Henri Russier, Cognacq, những số tiền mà chính-phủ dùng vào việc học ngày nay so với ngày trước rộng rãi biết chừng nào, vân vân. Bài diễn văn ấy trong số ngày mai bản-quán sẽ lược dịch đăng báo.

Các vấn-đề xét trong kỳ này có :

Việc mở trường tư-thục, các chương trình mới của bậc thành chung và bực trung học bản xứ.

Chiều hôm nay và sáng mai còn họp nữa. Ngày mai thì họp kỳ giải tán để các quan và viên chức có chân hội đồng ở Nam-kỳ và Cao-miên có thể đáp tàu *Compiègne* vào Saigon được.

Các cô nữ-học-sinh Pháp — Các cô nữ-học-sinh Pháp đã đi chuyến xe lửa chiều hôm qua lên Lang-son để xem các đ ng Tam-thanh rồi lên Cao-bằng và sang Ngân-sơn xem hồ Ba-bể, khi trở về thì qua đường Thái-nguyên hoặc Tuyên-quang, chừng 27 hay 28 novembre thì về tới Hanoi.

Hội Khai-trí tiến-đức. — Kỳ hội-đồng quản-trị hội Khai-trí tiến-đức, định đến 5 giờ rưỡi chiều ngày 30 novembre 1924 này họp tại công-quán. Số báo ra ngày thứ bảy vừa rồi in lầm ngày 30 làm 20. Vậy nay cải chính lại cho đúng.

NHÀ CHỚP BÓNG PATHÉ

Từ thứ hai 24 đến ngày thứ năm 27 Novembre 1924

THỜI-SỰ PATHÉ JOURNAL

TẤN

Le Drame de l'Alhambra

Có Nich Winter đóng

Trinh-thám tiểu-thuyết, hai hồi, tấm đoạn rất cảm động

M. Gabargal hãy cảnh

Hồi thứ hai chia làm bốn đoạn

TẤN

LUI & LA SENORITA CARAPATOS

Hài-kịch Mon-ký, có một phần

Có Harold Lloyd đóng

LỜI DẶN. — Sau phần thứ hai tấn *Le Drame de l'Alhambra* thì entr'acte.

Hội-chợ Hanoi. — Đến sáng chủ nhật 30 novembre hồi 9 giờ sáng quan Toàn-quyền sẽ đến khánh-thành Hội chợ Hanoi. Những nhà có hàng bày tại Hội-chợ phải xin sở Đại-lý Hội-chợ cấp cho những giấy thông hành riêng về buổi khánh-thành ấy, vì bữa đó hễ ai không có giấy mời hay là giấy thông hành riêng (gọi là tiếng Pháp là *carte d'entrée*) thì không được vào trường Hội-chợ.

Giấy thông-hành riêng đó để dành cho những người có hàng bày hay là người đại-biểu mình (người Tây hay người Nam) đứng coi hàng.

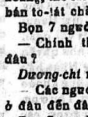
Những giấy thông-hành ấy sẽ bắt đầu phát từ ngày thứ tư 26 này.

Khoản đèn điện — Kể từ ngày hôm nay trở đi, công-ti Điện-khí không nhận giấy nào hỏi thuê đặt làm biển rao hàng hàng đèn điện hoặc là đặt thêm đèn trong các khu hàng nữa.

Đầu xảo canh nông — Này trích một món tiền là 3.500 đồng, giao cho M. Roussel, thanh-tra thủ-y, là thư-ký hội Đấu xảo canh nông, để lấy tiền chi vào các khoản tiêu về cuộc đấu xảo ấy.

Ngạch các quan cai trị. — M. Berlet, quan phó cai trị hạng ba hết hạn nghỉ, nay thuộc quyền quan Thống-sứ bổ dụng và bổ đi đại-lý Hưng-hóa.

PHARMACIE FRANÇAISE & INDIGÈNE

Pharmacie Montès

54, RUE PAUL-BERT, HANOI

DẦU-GAN-CÁ-VIÊN

(*Capsules huile de foie de morue*)

Mỗi ngày uống bốn viên, sáng 2 viên, chiều 2 viên, trước khi ăn cơm.

Giá mỗi lọ : 0$90

油 所 製 造

THÚY-HỬ

guyện-đề-mục dịch thuật

Nói xong, liền vất chiếc roi mây xuống đất, tay cầm ngọn giáo, chạy thẳng về phía rừng tàng mà quát to lên rằng :

— Quân này táo gan thật! Sao dám dòm nom hàng-hóa của ta!

Khi vào tới nơi, trông thấy có một dãy 7 cỗ xe *Giang-châu* sáu người đang coi rằn trông-trục, ngồi nghỉ mát tại đấy, và một người nữa ở bên mái tóc có vết son đỏ, tay cầm ngọn giáo trường. Cả bọn 7 người ấy trông thấy *Dương-chí* chạy đến, cùng reo lên một tiếng mà nhảy xổ ra.

Dương-chí quát to lên hỏi rằng :

— Các ngươi là người ở đâu ?

Bọn 7 người ấy cũng hỏi :

— Ngươi là người ở đâu ?

Dương-chí lại hỏi rằng :

— Các ngươi có phải là quân giặc đó không ?

Bọn 7 người ấy nói :

— Ngươi đứng bổi ngược! Chúng ta đây buôn-bán loàng-xoàng, làm gì có tiền cho người được.

Dương-chí nói :

— Các người buôn-bán loàng-xoàng, thế thì dễ thường ta đây buôn-bán to-tát chăng!

Bọn 7 người ấy hỏi rằng :

— Chính thật ngươi là người ở đâu?

Dương-chí nói :

— Các ngươi hãy nói rõ là người ở đâu đến đây đã!

Bọn 7 người ấy nói :

— Bọn 7 anh em chúng tôi đây nguyên người ở phủ *Hào-châu*, buôn táo lắt về *Đông-kinh*, cho nên phải đi qua con đường này. Chúng tôi nghe thấy miền ngoài nói chuyện rằng tại *Hoàng-nê-cương* này vẫn hay có quân cướp giặc ra bóc-lột hành-khách, nhưng bọn chúng tôi đây chỉ đem mấy xe táo, chẳng có tiền bạc chi cả, sợ gì mà không đem đi. Nay đi đến đây tiết trời nóng-bức, nhờ có cây rừng bóng mát, mới cùng nhau tạm nghỉ. Chẳng tối nghe động tiếng người, vẫn tưởng là có quân giặc đến, vì thế sai một người ra dòm xem vậy.

Dương-chí nói :

— À! Bảo đuổi như thế! Thế thì cũng là bọn khách qua đường. Vừa rồi ta thấy các ngươi dòm-nom, trưởng là quân giặc, cho nên phải chạy đến xem sao đó.

Bọn 7 người ấy nói :

— Nói ngài xơi với chúng tôi mấy quả táo.

Dương-chí không ăn, lại chống ngọn giáo trở về cỗ đặt gánh của bọn mình. Trên đó quân trông thấy, liền nói :

— Đã có quân giặc thì chúng ta phải chạy mới được chứ!

Dương-chí nói :

— Tuy vẫn tưởng quân giặc, nhưng không ngờ là một bọn buôn táo đó thôi.

Tên đó quân đôi khác nét mặt mà nói với mọi người rằng :

— Chỉ như lời ông nói lúc nãy thì có khi chúng mình chết cả rồi!

Dương-chí đáp rằng :

— Trong không phải nói. Nếu được vô sự thì còn gì hay bằng. Thôi thì chúng ta hãy nghỉ một chút, đợi mát rồi đi.

Bọn cầm-quân nghe nói, đều bật mực cười. *Dương-chí* cầm ngọn giáo cắm xuống mặt đất, cũng đến một cái gốc cây ngồi nghỉ mát. Đó ăn được ba bát cơm thì bỗng thấy ở phía xa có một người quẩy hai chiếc thùng đi lên trên gò.

Người ấy vừa đi vừa hát :

« Mặt trời như lửa cháy luôn ngày,
« Rừng cao đồng khô héo cỏ cây.
« Gió ruột nông-phu ai khéo đốt,
« Vương-tôn công-tử quạt liền tay. »

Người ấy trèo lên trên gò, đặt gánh ở dưới gốc tùng, rồi cũng ngồi nghỉ mát. Bọn cầm-quân trông thấy, liền hỏi :

— Người gánh cái chi thế này?

Người ấy đáp rằng :

— Rượu đây!

Bọn cầm-quân hỏi rằng :

— Người gánh đi đâu thế?

Người ấy đáp rằng :

— Gánh vào bán trong làng.

Bọn cầm-quân hỏi rằng :

— Bán bao nhiêu tiền một thùng?

Người ấy đáp rằng :

— Năm quan!

Bọn cầm quân bàn nhau rằng :

— Chúng ta đang khát, chi bằng mua ít rượu uống, để cho nó giải thử-khí.

Chúng đang gom tiền với nhau. *Dương-chí* trông thấy, quát mắng rằng :

— Chúng bay lại làm gì đấy?

Bọn cầm-quân nói :

— Chúng tôi mua rượu uống.

Dương-chí giơ ngay ngọn giáo lên toan đánh và mắng rằng :

— Ai cho phép chúng bay mà chúng bay dám mua rượu uống. Quân này táo gan thật!

Bọn cầm-quân nói :

— Chẳng có việc gì cả, ông cứng mồm chúng tôi. Chúng tôi gom tiền nhau mua rượu uống, có việc gì đến ông mà ông đánh!

Dương-chí nói :

— Bỏ khẩu-nạn này, chúng bay còn biết cái chi nữa. Chúng bay chỉ tham miếng ăn miếng uống, chứ không biết những sự khó-khăn trong khi đi đường, để từng có bao nhiêu tay hảo-hán bị thuốc mê đánh đổ đấy!

Người gánh rượu ngảnh nhìn *Dương-chí*, rồi cười nhạt mà đáp rằng :

— Ông này nói mới lạ chứ! Ai có bán rượu cho ông uống đâu mà ông nói đó mê vậy!

Hai bên đang cãi-cọ nhau ở dưới gốc tùng thì bỗng thấy bọn phường bán táo ở phía rừng bên kia đến vác gáo chạy đến mà hỏi rằng :

— Các anh làm cái chi mà huyên-náo như thế?

Người gánh rượu nói :

— Tôi gánh rượu vào trong làng bán, nhân đi qua đây nghỉ ngơi một chút. Bọn các người đây đòi mua rượu uống, tôi cũng chưa đã bán mà ông kia đem bỏ rượu tôi có thuốc mê. Các ông ngẫm ông ta nói-năng như thế, phỏng có đáng mặc cười không!

Bọn 7 người buôn táo kia nói :

— À! Bảo đuổi như thế, thì mà chúng tôi cứ tưởng có quân giặc đến.

Bây giờ chúng ta đang muốn nồng rượu để giải-khát, bọn các ông lấy đã có lòng nghi thì người bán cho chúng ta một thùng,

Người gánh rượu nói :

— Không bán! Không bán!

Bọn 7 người kia nói :

— Người thật là một đứa gàn dở! Chúng ta có nói gì đâu mà ngươi không bán. Ngươi đinh gánh rượu vào trong làng bán, thế thì người bán cho ai không là tiền. Người bán cho chúng ta, để chúng ta uống giải-khát, có khác gì như người bổ thí nước trà kĩ ông.

Người gánh rượu nói :

— Bán cho các ông một thùng, cũng chẳng ít chi, nhưng vì ngại họ nói những câu khó chịu. Vả nay chén gáo không có, thì các ông lấy gì mà nồng.

Bọn 7 người kia nói :

— Người cứ bán cho chúng ta chúng ta đã có gáo kia rồi!

Trong bọn có hai người với vàng chạy về chỗ xe táo lấy hai cái gáo đưa đến. Lại một người nữa bưng một mâm táo đến để nhắm. Cả bọn 7 người đứng xúm xung quanh thùng rượu, mở nắp ra, rồi thay đổi nhau múc rượu uống và ăn táo. Chỉ trong một lúc đã uống cạn hết một thùng rượu kỳ.

(*Còn nữa*).

Lập sổ bảo cử Hội-đồng tư-vấn.

Theo lệ thường-niên hay giờ đã đến ngày làm sổ những người dự bảo nghị-viên tư-vấn Bắc-kỳ. Chiếu theo nghị-định ngày 25 mars 1913 thì Hội-đồng xét giấy những người xin biên thêm tên vào sổ dự bảo hoặc xóa bỏ đi thì phải có quan cai-trị đầu tỉnh làm chánh Hội-đồng và hai quan tỉnh làm hội-viên, nhưng thành phố Hanoi không có quan tỉnh, cho nên quan Thống-sứ đã ký nghị định cử quan Đốc-lý Eckert làm chánh hội-đồng và M. Vũ-ngọc-Lâm chánh tri-châu tại tòa nhì phủ Thống-sứ và M. Bùi-Trạc tri-huyện Hoàn-long làm hội-viên.

Bán xe ô-tô « Chenard Walcher, 15 mã-lực.

Hỏi tại hiệu Bào-chế Montès, Hanoi.

VỊ THỪA MÀ BÁN

Đồ bày buồng ngủ bằng gụ chạm, Pha kiểu Anh, và kiểu Nam, không dân có kiểu lạ.

Giá đáng 500 p. Bán 380 p.

Đồ bày xa-lông bằng gụ chạm kiểu Nam, có đệm, 60 p.

Máy khâu hiệu Singer mới, hạng đẹp 66k. Giá đáng 102 p. Bán 80 p.

Một bộ đồ chè bằng grès flammé giả tiền bằng Bons indochinois, hay Rentes françaises cũng được.

Cứ hỏi trưa, thì hỏi tại số 45, phố Gia-long, Hanoi.

Có một ông trước đã làm Công-sứ ở Bắc-kỳ, hiện đang ở bên Đại pháp, trong một xứ khí-hậu rất tốt, sẵn lòng nhận trông nom giúm hộ cho một hai cậu trẻ con An-nam sang học bên Gia-toc. Ai có cần đến thì xin hỏi ở nhà báo này.

4145

Tòa Thượng-thẩm. — Sáng hôm nay, tòa Thượng-thẩm xử những việc sau này :

Thợ xẻ đánh chủ. — Tên Ng-văn-Tư là thợ xẻ làm công cho M. Lê-trung-Châu thầu-khoán ở phố Lò-đúc, chưa đến tháng để đến đòi tiền công. Khi thấy vợ chủ đưa tiền ra trả thì chàng sàm lại ăn cướp và đánh chủ bị thương. Tòa án Trùng-trị Hanoi phạt tên Ng-v-Tư, Đỗ-văn-Tuyết, mỗi tên 1 năm tù và 100 quan, Ng-v-Lan 6 tháng tù và 50 quan, Ng-v-Tuy, Ng-v-Nhỏi, Ng-v-Liên tức Miên và Đỗ-văn-Ban mỗi tên 3 tháng tù và 50 quan và bắt tất cả bọn ấy phải liên-đới với nhau bồi 1 đồng cho chủ. Tòa Thượng-thẩm y án phạt tên Tư, tên Tuyết và tên Lan và tha cho những tên khác vì xét không đủ chứng cớ. Còn tiền bồi thường cho chủ thì ba tên có tội phải liên-đới với nhau chịu.

Ăn cắp. — Tòa án Trùng-trị Haiphong phạt Ng-văn-An 4 tháng tù 100 quan và 5 năm biệt xứ vì tội ăn cắp sắt của hãng tàu biển Messager et maritimes. Tòa Thượng thẩm y án.

Bẻ cho can phạm trốn. — Tòa án trùng-trị Luang Prabang (Ai-lao) xử Trần-ngọc-Hưng và Bùi-viết-Đoa mỗi người 6 tháng tù vì trẻ biếng công việc để bốn tên can phạm vượt ngục trốn mất. Tòa Thượng-thẩm tha cho cả vì xét không đủ chứng cớ.

Dùng can không đúng mực. — Ng-v-Kính buôn bán ở đồn Vạn-yên tỉnh Sơn-la bắt được trong nhà có hai cái cân không đúng mực xét ra thì khi mua cánh-kiến thì dùng cân nặng mà khi bán thì lại dùng cân nhẹ, để dân lừa người. Hỏi thì khai là làm công cho chủ, song vì môn bài đứng tên Kính nên tòa án Trùng trị Sơn-la phạt 5 0 quan và bắt phải hầy những cân không đúng mực ấy đi. Tòa Thượng-thẩm hỏi bên bị và nghe luật sư cãi rồi hoãn lại để nghị án.

Kỳ thi tri-huyện hạng ba. — Đầu bài luận quốc-ngữ ra như sau này :

Un pillage en bande et à main armée a été commis pendant la nuit dans un village de votre circonscription. Ce village est situé à peu de distance du poste où vous résidez et où existe un bureau télégraphe, vous êtes averti du village le matin à la première heure.

Les malfaiteurs ont pénétré chez un commerçant Annamite. Ils ont dévalisé son coffre — fort et tué un de ses domestiques.

Les veilleurs ont arrêté quelques bandits et ont blessé grièvement l'un d'eux qui résistait et faisait usage de ses armes. Les autres pillards se sont enfuis, laissant sur place des objets qui permettront peut-être de les identifier ; en outre, des habitants du village disent qu'ils en ont reconnu certains.

Vous rendez compte de cette affaire au mandarin provincial et vous indiquerez les mesures que vous avez prises dans les 48 heures qui ont suivi le pillage.

Cải chính. — Trong số báo hôm qua đăng việc M. Lưu-v- hợ là Hoa-đồ chuyên-môn tá-sự hạng tư. Chữ *tá-sự* in lầm là *tá-vụ*, và việc thi tri huyện, tên M. *Vũ-duy-Hoàn* in lầm là Ng-duy-Hoàn. Vậy nay cải chính cho đúng.

Ngạch quan lại. — M. Phan-kế-Toại, tri huyện hạng nhì huyện An-lão (Kiến-an) nay đổi đi huyện Tiên-lãng tỉnh ấy thay M. Cung-đình-Vận, tri huyện hạng ba đổi đi An-lão.

M. Khiếu-hữu-Ngọc, thừa-phái hạng năm châu Nguyên-bình, (Cao-bằng), được phép nghỉ 29 ngày về Nam-định.

Ngạch tòa sứ. — M. Lê-v-Bình, thư-ký thượng hạng hạng ba, hết hạn nghỉ, nay đổi vào phủ Thống-sứ, thay quan Giám đốc việc chính-trị và hành chính Delamarre bổ dụng.

M. Ng-v Tuy, thư-ký hạng sáu, ở Sơn-la, nay kiêm việc phát lương cho các viên chức Tây Nam các sở ở Sơn-la, chỉ trừ sở khố-xanh, thay M. Trương-đức-Chu.

Ngạch khán hộ. — M. Trần-hữu-Hanh khán-hộ tập sự, tại nhà thương Hanoi bị bãi chức.

HIỆU BÁO-CHẾ :

CHASSAGNE

59, Rue Paul-Bert, Hanoi

Có bán đủ cả các thứ thu

NÊN HỎI QUYỂN MẪU HÀNG (CATALOGUE) Ở ĐÂY

Thách đánh võ. — Bản quán lại tiếp được bức thư sau này, cứ nguyên văn đăng báo :

« Mới rồi tôi xem những báo tây và báo ta đều thấy bài thách đánh võ của ông Quỳnh, mà trong ấy ông bài đó ông có ý muốn chê tôi có tính khoe khoang.

Ông Quỳnh ơi, tôi tuy không có chứng có gì mà dám nói rằng tôi là người khiêm tốn, song phần ông, trưởng ông cũng chẳng có gì mà sao ông cũng để dám đặt lời rằng tôi tự phụ là hay là giỏi, cậu Bắc địa siêu quần, cậu Carpentier đối thủ mà ông đã kể ra toàn là cận cân những người yếu tôi mà tăng bốc tôi lên đó. Vả chăng tăng bốc thế có là là để những tay võ-sĩ xứ nhà nghe thấy mà tức mà cành.

Nay không biết ông có tức không, nhưng chỉ biết là ông có ý muốn gành,

Được! nào ông biết bèn nào, song không là ông đã thách rồi mà tôi lại chối.

Ông nói rằng : hễ lê đấu võ cùng ngày giờ và chỗ đấu đã tây tôi định liệu. Vậy thì tôi xin giao kết cùng ông rằng : võ thì đấu trong 10 hiệp (rounds) và bên nào thua thì phải nhường cả tiền võ bằng (bourse). Còn ngày giờ và chỗ đấu thì tôi phải thưa với hội-đồng trường tập võ rồi sẽ định sau. Thọ »

Ta mong rằng hội « Cinh Tonkinois » sẽ tổ chức cuộc đấu võ này, cũng là một cuộc chơi vui mắt cho người thích lắm.

Lại hoãn đến ngày 21 décembre 1924. — Cuộc sổ số của hội bảo-trợ trẻ con tây lai vô thừa nhận nay lại hoãn đến ngày chủ-nhật 21 décembre 1924 sẽ mở tại tòa Đốc-lý Hanoi. Giá mỗi vé 0 ₫ 50. Có bán tại bản-báo. Gửi đi các tỉnh thì phải tính tiền cước gửi thư-phải-lại (Recommandé) tính như sau này :

Từ 1 vé đến 10 vé. . . . . 0 ₫ 15
Từ 1 vé đến 20 vé. . . . . 0 . 25

Hội chợ Hanoi

Làm thứ sáu

Sẽ bắt đầu mở từ 30 Novembre đến 14 Décembre 1924.

Ganh nhau thổ thì nguy hiểm lắm. Hai hiệu ô-tô chạy đường Hà-nội Hà-đông ít lâu nay nghe như có ý ganh nhau riết, chẳng biết cái đó là tự các người làm công hãy tự đâu, song đủ tỏ ai mặc lòng, cái các ganh nhau thế thật là nguy-hiểm lắm. Như sáng hôm qua, hồi quá 8 giờ, chiếc xe ô-tô xanh ở Hà-đông ra đến ấp, có người xuống, để lại, thì sực chiếc xe ô-tô đỏ ở Hanoi vào cũng đến đó, chẳng biết hai bên ganh-đua với su tránh nhau thế nào, mà suýt chạy nhau phải nhau, rồi người làm công trong hai xe vẫn tục ra mà chửi nhau ầm ỹ, lại lấy bùa đan ra toan quẳng nhau nữa, sau hành-khách đôi bên can ngăn mãi mới thôi. Cái trị ganh nhau kiếm lợi của hãng ấy, ta thật chẳng ngăn chút nào mà lại muốn cho có nữa đi, nhưng cái cách ganh nhau của họ thì cần phải cải lương đi mới được. Ganh nhau bằng cách chở khách cho tử tế lịch-sự, ganh nhau bằng cách cho xe chạy cho được cẩn thận vững vàng và chóng mấn, ganh nhau bằng cách hạ rẻ tiền cước đi, thì tự nhiên hành-khách phải xô đến ; chứ nếu ganh nhau bằng các chửi rủa đánh đập nhau, ganh nhau bằng cách chèn xe nhau hay đâm xe vào mà làm gì lẫn nhau, thì thiệt cho mình mà nguy-hiểm cho cả hành-khách đôi bên nữa.

Lạc con — Tên tôi là Hồ v-Cuông ở phố Hàng thương chữa mất, vợ chồng đi làm vắng, có một thằng bé con lạc mất lúc 10 giờ sáng hôm 24 novembre 1924. Ông nhà nào bắt được cho tôi xin tôi đa tạ các ông các bà lắm.

(*Xem trang thứ ba, cột thứ bảy*).

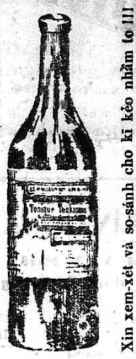
Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Rượu bổ-đào:

TONIQUE TONKINOIS

Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

Theo hình tự-nhiên in ra đây, chứ không như có máy thứ thuốc vẽ những hình lạ, làm trò-cười cho trẻ-con và người có trí khôn thì không ai có thể tin được!

Xin xem-xét và so-sánh cho kĩ kẻo nhầm to !!!

Ngày mùng 7 tháng năm, niên-hiệu Khải-định thứ ba, tòa Nội-các phụng lời châu phê rằng :

Chiếu nay đại-được phòng cấu MONTÉS qui ông, có chế nên một thứ rượu bổ đã từng ngự dụng qua rất hay, đáng nên gia thưởng, trước lục phê thị gửi cho qui được phòng chế-ông để tỏ tình anh-giá.

Khâm thử.

以嘉有裨補經試御用顏佳允當欽此

內閣恭錄

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả ! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được ! *Giá bán rất rẻ : 2$25 một chai lớn; từ sáu chai giờ lên sẽ trừ hoa-hồng, tùy theo nhiều ít.*

Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò-chơi cho trẻ-con, lại kể những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy, giá bán lại đắt quá, mà vị-tất có được công-hiệu cho tính-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÈS

54, Phố Tràng-tiền, 54

HANOI

Xin xem tiếp theo ở trang thứ tư tờ báo này.

PHÒNG KHÁM BỆNH

56, đường Quan-thánh, Hanoi

Sáng nào cũng khám bệnh từ 8 giờ đến 12 giờ — trừ chủ nhật.

Chiều nào cũng khám bệnh từ 2 giờ đến 3 giờ rưỡi — trừ thứ năm và chủ-nhật. 2220

Bát quái cheo !

Thưa Ngài,

Khi Ngài chiêu-cô cho bản-hiệu, hoặc dặn người nhà đến lấy, xin nhớ cho rằng, ngoài cửa có cheo cái bát quái, thì mấy chính hiệu chè ngon.

SINH-THÁI

81, Giữa Phố hàng Ngang, 31 và 33

HANOI

XIẾC ĐẠI-NAM

KHAI DIỄN

Tối 27 Novembre 1924

NGAY CHỖ CHỢ HÀNG DA CŨ

Trò rất lạ — Quần áo rất đẹp — Thú-vật rất thuần-thục — Chỗ ngồi rất lịch-sự và chắc chắn

Xin các ngài chiếu-cô.

VIỆC BẮC-KỲ

HÀ-ĐÔNG

Trả lời bài « Báo cả cây đa nữa ư !! » — Số báo 2301, có M Hồng trúc đăng cái thời-sự nói về làng B. M thì tức là nói về làng Bạch-mai tôi. Vậy tôi xin trả lời như sau này :

Làng tôi là làng Bạch-mai, mà người viết bài ấy kỳ tên là Hồng-trúc. Hồng đối với Bạch, Trúc đối với Mai, thế thì cũng là một người có học thức, có tư-tưởng ; nhưng tôi xem số đinh trong làng tôi không có ai là Hồng-Trúc, còn những người ở ngụ cũng không. Thế thì người ấy là người trong làng hay là người ngụ ? Dù là người trong làng thì cái công ngôn công, hay là bất bình tắc minh, việc gì mà phải tàng đầu lộ vĩ thế ? chứ người ngụ tất là không có ai thừa hơi mà bàn góp chuyện làng ta như ?

Tôi xin giải tỏ sự thị phi lợi hại để công chúng xét.

Nguyên làng tôi, trước cửa đình có một cái diếng và một cây đa. Diếng ấy cả làng cùng uống ; từ khi đường cái nhà nước đắp mỗi ngày một cao, gặp khi mưa lụt, những nước vật chung quanh chảy vào, so với cách vệ sinh thật là có ngại. Hội-đồng làng tôi có bàn đến chuyện ấy, muốn xây giếng và làm nhà hội-đồng, nhưng công-quỹ không có, trù khoản vào đâu, biến vô dụng mà thành ra hữu dụng.

Nhân có cái hồ ở cạnh đình, thả cá và cấy lúa không được, vả đầy những rác và bèo xanh. Hồ ấy có hai sào lại đổi lấy hai sào ruộng mà lại bắt làm nhà hội-đồng, bắt xây diếng, bắt lát đường từ đường cái đi vào đình, thế thì đất bụt nén chim giới, người nhận ấy đối với lương-tâm, tưởng cũng may mới được đủ vốn. M. Hồng-trúc tưởng còn kiếm ăn gì ?

Công việc ấy khởi xướng tự tháng giêng năm nay, cũng đã có người xin nhận, rồi suy tính làm sao sau lại bỏ. Nay có người xin đổi, xin làm, làng tôi cũng sử người đốc công trông nom cẩn thận : có bản đồ, có kiểu mẫu, có xin phép, công việc phân minh. Còn như cây đa tôi bảo nên chặt để bán, nhưng hội-đồng làng tôi cũng chưa bằng lòng, muốn giữ để làm lịch sử cho làng tôi, nhưng rồi đây mà xem, rễ đa được đất mới, chẳng bao lâu nó sẽ sẻ đồ cả tường diếng đi.

Đường vẫn hoàn rộng mà được nhà hội-đồng, được xây diếng, được lát đường thế có nên không bở M. Hồng-trúc ? Phàm những công việc lợi hại phải suy tính về lâu dài, nghĩ cho thấm thúy, rồi hãy bàn nói, nếu cứ gặp đâu nói đấy, chỉ phân bì những sự lợi hại riêng của mình thì sao cho phải.

Nguyễn-đức-Ngọc, người làng Bạch-Mai lai cảo.

VIỆT-TRÌ

Lời cảm ơn. — Bản chi hội Trung-Bắc-kỳ nông-công-thương-tương-tế có lời cảm ơn quan chánh sứ Phú-thọ đã nhận làm chủ tọa cuộc chớp bóng và diễn kịch tối hôm 8 novembre 1924. làm về quỹ cho bản chi hội. M. Mamy chủ nhiệm nhà làm giấy đã cho phép truyền điện xuống tận chợ, MM. Courtial, Bài-thiện-Cơ đã cho lính cảnh-sát và lính cơ trông nom trật tự ở Việt-trì và Tiên-kiên, Madame Pellegrin, Cô Irène, cô Bùi-thị-Trang và cô Trần-thị-Nghĩa và bà Nguyễn-ngọc-Bổng đã đi quyên, nhà in Mạc-đình-Tư, Tuỳ-Ký, Nghiêm-Hàm, và Minh-Sang đã in cho yết-thị, chương-trình và vé, M. Trần-Phỉnh đã lên bày cảnh, nhà chớp bóng hàng Quạt đã cho mượn phim ảnh, ông Nguyễn-ngọc-Bổng đã cho mượn đào kép, cô Thuận đã cho mượn phường nhạc Hoa-loan, mà nhất là các bà con ở bến Việt-trì nay đã đến làm phúc và mua vui đông không có cuộc vui nào bằng. Bản chi hội lại xin lỗi với các nhà từ thiện đến chậm mà bán hồi không dám bán về nữa, mà phải về, vì chợ thì rộng, song chỉ ngồ được trong hai vạng cột mè thôi, vả lại mấy chớp bóng chỉ chớp được xa có mười thước, nên thành ra ít chỗ ngồi. Bản chi hội tổ chức cuộc làm phúc này, được các ông và các bà các quí quan và nam quan hoàn nghênh đặc biệt như thế, bản hội xin có lời cảm ơn, cũng như tấm lòng tốt của cả đoàn tử đệ đã làm vẻ vang cho bản hội, thành ra kết quả như sau này :

Bán vé và tiền quyên ở Việt-trì :

MM. Đỗ-đình-Chung bán vé được 134 p. 30 ; Nguyễn-hữu-Ngọc bán vé được 43 p. 10 ; Trịnh-văn-Hang bán vé được 38 p. 30 ; Mỹ-Long bán vé được 35 p. 20 ; Đỗ-đình-Lâm bán vé được 8 p 30 ;

Tiền quyên và tiền bán chương trình được 43 p. 90.

Tiền quan chánh-sứ Phú-thọ gửi quyên 5 p ; M. Thériot chánh kiểm-lâm gửi quyên 2 p ; M Khiết lèm giấy nhà giấy thép gửi quyên 1 p ;

Cộng là 310 $ 10

Một tối ở Tiên-kiên, bán vé được 67 p. 90 ; Tiền quyên được 15 p. 76 ; Quan phủ Bùi-thiện-Cơ quyên 15 p.

Cộng là 98 p 66

Tổng cộng là 4 : 3 $ 76

Tiền phí tổn rạp chớp bóng ở Việt-trì và Tiên-kiên và chi phí các khoản, hiện hội-đồng tổ chức đã khám xét từng khoản.

Tiền ăn và tiền xe của phường nhạc Hoa-loan, 31 p. 80 ; Tiền thuê máy Cinéma M. Tống-Sáng, 3 p. 30 ; Tiền ăn uống 11 người Cinéma và đào kép, 26 p. 95 ; In và phát giấy quảng cáo nhà in Chân-phương 10 p ; Tiền chi phí cho đào kép, 22 p ; Thuê phu dọn dẹp, làm rạp, khuân bàn ghế, vân. vân. 84 p. 41.

Tổng cộng là 2 5 $ 16

Còn nguyên tiền 203 p. 6 : bản chi hội đã giao cho hội-đồng Cứu-tế bốn 16 novembre, biên lai số 048. Tiền pha tồn là vì đào kép từ Nam định lên, cinéma ở Hanoi lên, p ường-nhạc ở xa Việt-trì 7, 8 kilomètre, có đến gần ba mươi người ăn uống, vì toàn là người ở xa đến cả, gần một tuần lễ và các vật liệu cần dùng làm rạp, bàn ghế đều là nặng nề khó khăn cả. Nay kết quả cũng được một món tiền khá to để giúp đồng bào gặp cơn hoạn nạn. Vậy xin thay mặt nạn dân cảm ơn các qui-quan nam-quan, các ông, các bà đã đến dự và giúp cuộc làm phúc ấy.

Amecia lai cảo

NAM-ĐỊNH

Khánh thành trường mới. — Ngày 24 tháng mười tư vừa rồi làng Hành-thiện thuộc phủ Xuân-trường đã làm lễ khánh-thành nhà trường. Có quan công-sứ, quan thương-tá thay mặt quan tổng-đốc, quan đốc-học, quan tri-phủ bản hạt, cụ thượng Công, các quan phủ huyện cùng nhiều hưu quan trong làng đến dự lễ.

Hôm ấy lại nhân là ngày thứ năm nên các giáo viên các trường lân cận cũng có giấy tỉ mỉ đến nhiều.

Từ ngoài sân ngoài cửa cho đến trong đình trong lớp đều bài trí chỉnh tề và trang hoàng rực rỡ.

Vào khoảng chín giờ quan sứ và các quan tới nơi có hồi bát âm, bọn kèn thổi chào hỏi lâu và đốt pháo mừng.

Cụ Ng-xuân-Phiêu công-bộ thượng-thư mời các quan vào đình, chỉnh vị và thưởng trà. Rồi ngài thay mặt nhân dân nói mấy lời cảm ơn. Quan sứ đáp lại tỏ lòng nhiệt-thành của ngài đối với sự học và khen ngợi cụ thượng Công. Khi ngài xem xét trong các lớp, ngài có khuyên nên tu bổ dần dần cho nhà trường được có ngày toàn chỉnh, và nên mở thêm trường kỹ-nghệ. tuy có khó khăn trong lúc ban đầu nhưng rất có ích lợi trong buổi tương lai.

Lại có chụp mấy bức ảnh kỉ-niệm các quan đang ở trong đình và khi các ngài đương nhìn bọn học-trò mặt mũi sáng sủa, có bộ phép tắc đứng sắp hàng ở trước cửa trường.

Các quan trường trà và đàm đạo giờ lâu rồi ra về

Nguyễn-cụ-Phách lai cảo.

VIỆC TRUNG-KỲ

VINH

Hỉ tin. — Bản-quán được tin mừng rằng ngày hôm qua cụ phán Xuân ở Vinh-đã làm lễ vu qui cho lệnh ái kết hôn với M. Trần-đức-Long, làm chánh chuyên môn tá sự tại Hanoi.

Bản-quán có lời mừng tân lang và tân nhân.

TOURANE

Có bao nhiêu tiền cũng chưa đủ. — Trong thành-phố ta, nay đã được phép mở cuộc lạc-quyên cứu giúp người bị nạn bão lụt ; xem chừng ai nấy cũng đều sẵn lòng sốt sắng đối với việc nghĩa này, ai ấc rằng nay mai chúng ta sẽ góp được một số tiền khá lớn vậy.

Về phần các nhà p ú-thương đại-cổ tất cả người Pháp, người Hoa-kiều và người Nam ta, cũng phần của các bậc quí-quan, các quí phu-nhân có lòng từ thiện, thì chắc rằng sẽ được nhiều rồi. Còn về phần các viên tăng-sự người Nam ta, ở trong các sở

(Xem trang thứ tư)

Ai muốn học tư ?

Bắt ngày 1er Décembre này, trường học đặng Lê-đình-Thăng, phố Gia-ngư (Rue Tirant) số 24, sẽ bắt đầu mở Cours Supérieur, dạy buổi tối. Chương-trình qui thức theo đúng các trường công. Trường ấy có mời được các ông đến dạy như sau này :

Hoàng-minh-Giám. Thái-nguyên Đào, đều có bằng tú tài bản xứ, học-sinh ban sư-phạm Cao-đẳng một ông về Section des Sciences và một ông về Lettres.

Cao-xuân-Huy, có bằng thành-chung, học sinh ban sư-phạm Cao-đẳng. Còn mấy ông nữa đều có bằng Thành-chung cả.

Bắt 1er Janvier 1925 sẽ lại mở một Cours de Perfectionnement, để dạy những người có bằng Sơ học Pháp-Việt để thi vào trường Sư-phạm hay là trường Bảo hộ.

Ai muốn học thì cứ gửi đơn đến ông Lê-đình-Thăng, 24, Rue Tirant Hanoi.

LẠC ĐỜI CHO Ư

Xin các ông mua báo, bắt đầu từ tháng 8, muốn bản-quán gửi đủ cho mới, thì gửi cho bản quán cái giấy quên báo, chứa lại thì nào thì biên rõ rằng vào đấy, và gửi theo hai hào (0$ 20) bằng tem cũng được, để chi tiền giấy quán khác

Hễ ai không gửi tiền theo thì sẽ đã nguyện như số hoặc phải trả nặng hơn

SÁN-NHIÊN-ĐÀI

Tối thứ ba 25 Novembre 1924

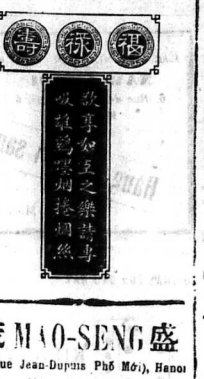
QUẦN TIÊN HẠ SƠN CỨU THIÊN-ĐẠO

Thương người nên hại đến con,
Duyên ai biết có vuông tròn cho không.
Giá danh toan kế lộn sòng,
May sao mà lại tỏ lòng bất lương.

Tối thứ tư 26 Novembre 1924

TRẠNG TAM TUỔI RA ĐỜI

Than rằng cuốt phận bỏ côi,
Làm con rất nỗi làm tôi chọn nghì.
Hồng may cá nước gặp thì.
Trạng-nguyên làm tuổi ai bì Tống-Chân.

茂 MẬU-SENG 盛

57, Rue Jean-Dupuis Phố Mới), Hanoi

Máy nói số 248

Hiệu lọi mở từ năm 1889, kể được 34 năm chuyên nghề làm các thứ gạch hoa, cống, chắn-song bằng xi-măng. Được nhiều giấy khen của Nhà-nước.

Hàng tốt. Giá cũng hạ, vì hiệu lọi muốn mang đông khách.

Quí-khách có dùng, xin mời chiếu cố.

2045 MẬU THỊNH

HIỆU BÁN ĐỒ VÀNG BẠC

NAM-BẢO

16, Rue de la Soie, 16

HANOI

Bán đồ vàng, đồ bạc ; các thứ mặt đá thực và giả, kính gọng đồi mồi, đồng hồ quả quít, ô đàn bà, giầy cườm, giầy kim-tuyến, giầy nhung, v. v.

Vàng đúng tuổi và bạc nén.

Thợ khéo kỹ công và giá thực.

2017

Rượu DUBONNET

là rượu bổ Khỏe và lập dưỡng sức lực lại

Agents généraux en Indochine : CHARRIERE, DUFOURCQ, GARRIGUENC & Cie

PARIS — SAIGON — HAIPHONG — HANOI

TRÀ VINH-MẬU

Bản-hiệu khai-trương ở *Quảng-đông bên Tàu*, đã mấy mươi năm nay, có nhờ những chế-tạo ở *Vũ-di sơn*, chọn các thứ trà đầu-xuân thượng-hảo-hạng tối trên non núi như : liên-tâm, ô-long và thảy liên, vân vân, đóng cách hóa-học điều chế, xa gần ai cũng biết tiếng.

Mới đây lại phát-minh một thứ trà liên-tâm nhỏ cành, gọi là « SONG HỈ CHÍNH THÁI DANH-TRÀ » cũng sớm chiều qui-khách hàng-nghênh. May gặp đám những đều riêng của trà VINH-MẬU đáng báo, để qui-khách thưởng trà không đến nỗi mua lầm.

Các chi điểm bán trà VINH-MẬU :

Nam-định: phố Khách, số 144. — Hà-nội : phố Hàng-ngang, số 25. Hải-dương : phố Khách, số 14.

Vinh-Mậu trà hiệu cẩn bạch

Thư sữa tối thượng hạng

Thứ sữa đặc hiệu **Conté** *của nhà lấy sữa có tiếng thứ nhất ở Hòa-Lan, là một thứ sữa những người yếu, trẻ con cùng tất cả mọi người ưa thứ sữa đặc có chất nguyên, dùng rất tốt.*

Ai có lính khó đến đâu, dùng thứ sữa này cũng phải vừa lòng.

Bán buôn tại :

COMPTOIRS COLONIAUX CHIRIS

Haiphong. 2220

ĐÃ CÓ

CHUYỆN GIẢI TRÍ

THỨ HAI

Bán ở khắp các hàng sách

Giá 0$15

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU Bào-chế MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người có tuổi, đường khí huyết không lưu-thông được mạnh, hay sinh ra chứng nhức đầu, chóng mặt, đau lưng. Muốn khỏi những chứng ấy thì không gì bằng dùng thuốc :

Gouttes de Virginie

chỉ vài giọt khỏi dữ khỏi bệnh.

Giá bán : 1$20 một lọ

THUỐC MYSOL

Là thuốc chuyên trị bệnh lậu mới mắc hay đã kinh-niên

Các thứ thuốc Santal không phải thứ nào dùng cũng được giống nhau đâu, vì tùy cái cách cất khéo hay vụng, mới có thể trong lấm hay trong vừa. Vậy người dùng cần phải kén lấy thứ thuốc nhiều chất tốt, không có những chất vô ích và những chất hại.

Chỉ có thuốc MYSOL là có 100/100 thuốc santal nguyên chất mà thôi. Vậy trong các thứ thuốc santal chỉ có thuốc MYSOL bao giờ cũng được công-hiệu chắc chắn mà thôi.

Bệnh lậu mới mắc phải, thì thuốc Mysol trị bệnh chóng lắm.

Bệnh lậu kinh-niên, các thuốc trong khác chữa không khỏi, thì dùng thuốc Mysol cũng bớt trông thấy. Thuốc Mysol lại được một điều không làm đau thận, đau dạ dày. Chỉ có thuốc Mysol là có tính ấy.

Đau bệnh kinh-niên, thì phải dùng một thứ thuốc thật tốt, trừ bệnh đến tận gốc rễ.

Thuốc thụt PARAT

Dùng rất tốt. Bản-hiệu không có thể đăng hàng nghìn bức thư cảm ơn, và khen ngợi của bản-hiệu để tiếp được, song trong quyển sách con gái vào với lọ thuốc bản-hiệu có trích mấy bức thư. Xem bức thư ấy, thì rõ cái giá trị của hai thứ thuốc ấy, mà hai thứ thuốc ấy lại rẻ, vì

Thuốc MYSOL giá có 1 p. 25 và thuốc thụt PARAT giá có 1 p. 10

Nên mua ngay ở hiệu bào chế CHASSAGNE 59, rue Paul-Bert Hanoi

Hễ chậm một ngày thì bệnh lại khó chữa thêm.

nhà-nước, các hãng công-thương, là phần có thể gọi là ít nhất, nhưng mà có lẽ cũng chiếm được một số không phải là nhỏ đâu, cứ xem như bốn hội Hữu-ái : « Thương-chánh, Bưu-điện, Hỏa-xa, và Nông công thương tương-tế » mỗi hội đã định trích công-quĩ lấy 100 đồng, còn các viên chức ai nấy có lạc-quyên riêng đăng khác nữa. Trong sở Học-chính, các cô nữ học-sanh và các cô giáo lại có quyên tiền may sẵn quần áo cho con trẻ các miền tàn hại.

Được như thế cũng là quí lắm rồi, nhưng cái của làm phúc biết bao nhiêu cho đủ, bao nhiêu cho vừa, miễn là cốt cho có nhiều tay vỗ nên kêu, nhiều người góp lại cho thành được quả phúc lớn.

Bao nhiêu gạo cũng chưa vừa. — Mấy hôm nay các tàu chở gạo đã lần lượt đến cửa Hàn nhiều lắm ; cái tuì của chính-phủ gởi mua ở Nam-kỳ và ở Xiêm-la ; cái thì của các hiệu Khách gởi mua trong Saigon và ngoài Hải-phong ; kể số gạo đã nhập càng trong tuần lễ này, của mỗi bến có hơn vài vạn bao, thành ra có gần 4, 5 ngàn tấn gạo.

Phần gạo của chính-phủ thì giao các địa phương quan phân phát đi các phủ huyện trong mấy tỉnh Quảng-nam, Thừa-thiên và Quảng-trị vân vân để tùy nghi chẩn thải, hoặc phát mãi bình giá cho nhân dân ; còn về phần các hiệu Khách, thì tuy là buôn bán tất phải cầu lợi, nhưng nghe đâu cái thị giá cũng có hạn chế, không được bán quá cao.

Có gạo ngoài chở tới nhiều, cho nên giá gạo ở trong cũng chỉ cầm chừng trên dưới khoảng 1 p. 20, 1 p. 10 một tạ, không đến nỗi thái quá như cái giá của người ta đã tính phỏng mấy hôm trước, mà nhất là cái giá của các chủ nhà giàu định bắc bậc làm cao.

Mà có gạo ngoài, mà phần nhiều người nghèo đói nhờ sự chuyên chở có chỗ làm ăn, cũng đỡ cơn quẫn bách trong lúc cát cứ này.

Mong gạo trời tạnh nắng cho tự giờ đến cuối mùa đông, thì sự cơ cận này cũng có thể bớt dần đi được ; Mong thay !

Agents d'Allemagne et Europe
L. MAYENCE & Cie
Rue Tronchet PARIS
19, 21, 23 Lindsay Str. LONDRES

HỞI các ông mắc phải bệnh tinh (lậu và giang-mai) khuyên các ông chớ dùng thuốc mắc tiền tốn tiền mà bệnh càng thêm nặng. Các ông nên mua thuốc ở Hiệu TỪ-NGỌC-LIÊN, số nhà 46, phố Principale, tỉnh Đáp-cầu, là một nhà chuyên-trị, bán thuốc bệnh tinh đã có tiếng, không ngày nào là không tiếp được giấy ngợi khen ở các nơi gởi tại. Cả cước độ hơn một đồng một lọ. 2025

NHÀ BÀ-CHUÔNG
TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi
Bệnh lậu là một bệnh rất khó chữa. Muốn cho tuyệt được nọc, tất phải liêm thử thuốc trừ trùng lậu (Vaccins antigonocciques). Song các tỉnh xa và ở Hanoi, cũng ít người biết dùng cách liêm đó.
Nếu không muốn dùng liêm thì có thể dùng vaccins bằng thuốc viên :
Rhéantine Lumière
thuốc hoàn bằng viên.
Cách dùng : 2 viên buổi sáng, 2 viên buổi chiều.
Giá : 1$20

CÁC ÔNG NÊN BÈN NGAY HIỆU :
NAM-THỊNH
6, Rue des Cantonnais, 6
HANOI
Hàng rẻ mới sang — Cai mới rất khéo
Các ông sẽ có quần áo đẹp, tốt, mà giá lại rẻ.
Mau mau kẻo hết hàng tốt. 2026

CÓ THẤY CON DẤU NÀY
KHẮC VÀO LƯỠI DAO
thì mới là hạng tốt, mà dùng nó thì thực là bền.
PACHOD Frères & Cie LYON 2050

RƯỢU BẠT-HÀ GET PIPPERMINT GET
rượu này uống để mát mẻ và mát khan tiếng.

NHÀ BÀ-CHUÔNG
TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi
Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc :
ABLENNOL
là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.
Chế toàn bằng chất : Santalol
chất : Salol
và chất : Uroformine
Giá 1$40 một hộp

HỎI CÁC NGƯỜI MẮC BỆNH TRĨ, nếu các ông đã dùng đủ các món thuốc rồi mà chưa khỏi thì nên mua lọ thuốc bôi POMMADE ROYER, dùng độ ngày lập tức mà chóng khỏi lắm. Ở Paris hỏi tại hiệu báo chế DUPUY, 226, R. St Martin. Ở Hanoi hỏi tại hiệu Bà. CHASSAGNE

NHÀ BÀ-CHUÔNG
TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi
Phàm những người làm nhiều việc phải nghĩ-ngợi thì thường hay đau về thần-kinh-hệ.
Bệnh chóng mặt, nhức đầu, sổ mũi, yếu đuối, ngủ còm.
Như thế mà dùng thứ thuốc :
Glyphogenol Montès
là thứ thuốc rất thần-hiệu.
Hồi bà trong cái thời-kỳ cho trẻ con bú mà dùng thuốc này cũng tốt lắm.
CÁCH DÙNG :
Người lớn : 15 giọt buổi sáng và buổi chiều.
Trẻ con : 5 giọt buổi sáng và buổi chiều.
Giá 1$20

ATOPHAN-CRUET
THUỐC ATOPHAN-CRUET
TRỪ CÁC BỆNH ĐAU LẠT LÉO VÀ GAN CỔ
THUỐC PHẢI

CHỢ LAN
CHỈ CÓ HIỆU BÁO CHẾ CHASSAGNE
59, phố Paul-Bert, Hanoi
LÀ Ở NGAY TRƯỚC HIỆU GODARD VỚI HOÀN-KIẾM TRÔNG SANG MÀ THÔI
Ở hiệu ấy có bán đủ các thứ thuốc, các đồ hóa-học, các đồ làm thuốc phảo thang-thiên, nước-hoa, xà-phòng, các đồ làm ảnh, giá tiền phải chăng.
Mua hàng nhiều có giảm giá.
Hỏi xin một quyển Ca-ta-lô, của hiệu phát không lấy tiền, thì biết được nhiều điều có ích.
Ai ở các tỉnh xa hỏi xin, thì gởi một cái tem 0$04 đến, hiệu sẽ gởi ngay cho.

ŒNO KOLA COCA
RƯỢU BỔ
J. BLANC (dệ nhất hạng bào-chế)
Ông L. BLANC (người nối-nghiệp)
HANOI (Bắc-kỳ)
chế ra
Giá bán 2$40 một lít
Một ngày hai lần, trước bữa cơm, thì uống một cốc con
每晚午客啞每客啞三嘴疆欺唉錯
Bán tại : Hiệu Bảo-chế J. BLANC
2009 31 phố Tràng tiền (Rue Paul Bert) Hanoi

NHÀ BÀ-CHUÔNG
TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi
Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường hay nên bệnh giúp.
Mắc bệnh giúp, thường sốt hò, nhức đầu, đau ở khớp xương.
Muốn trị bệnh giúp, chỉ có một thứ thuốc, là :
Cachets du Docteur Rascol
0$60 một ống sáu cachets

KHÍ HƯ
Người đàn-bà hễ bị bệnh khí-hư (tức là bạch-đới) thời quanh năm buồn bã làm ăn chậm chạp, nhan sắc sầu não, mình mẩy hồi tanh, ngán trở đường sinh dưỡng, thất kỳ tinh thần khoái lạc, khảo bệnh này người ở xứ nóng hay phải, nguyên vì thấp nhiệt mà ra, cũng có khi chuyên nghiễm của đàn ông.
Mắc bệnh này đủ có mang cũng khó dưỡng dục. Vậy các bà có bệnh này nên biên thư cho bản-hiệu hoặc qua bộ chiêu-cổ.
Dùng thử thuốc ĐIỀU-KINH-BẠCH-ĐỚI-HOÀN, của bản hiệu mỗi ve 1$00 nửa tá 5$00.
Bản-hiệu có đủ các thứ thuốc lúc nào cũng có thầy xem mạch, ai lỗi điều gì xin trả lời ngay
SIOU-HANG-LAM
108, phố hàng Buồm, Hanoi

Nhà Bán-đồ « TÂM-TÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tem giờ sáng.

Xây sang tuần đi mua đi.

BỆNH NGOÀI DA NHƯ LÀ :
Mụn, mẩn đỏ, hắc-lào, ngứa, sang huyết-quản, lở và các nốt mẩn khác vì bệnh giang-mai mà phơi ra đến bởi tại máu cả. Vậy muốn chữa thì phải dùng một thứ thuốc thay máu rất mạnh. Thuốc thay máu thì không thuốc nào công-hiệu bằng thuốc :
Dépuratif Richelet
Dà bệnh mới hay lâu, miễn là vì máu sinh ra, thì khỏi. Thuốc này lại chữa cả các chứng đau xương, thấp nữa.
Bán ở các hàng lục-hợp to.
Bắc-kỳ : Sextima thì 30 ngày là công

Từ rày không có bệnh sổ mũi giai giăng, bệnh ho khó chữa, những cơn hen-xuyễn đau-đớn nữa, là nhờ về có thuốc :
SIROP NOFOAM

Thuốc ấy rất mạnh mà giá lại rất rẻ, vì mỗi lọ chỉ bán có 0$90.
Thuốc ấy chỉ ở hiệu Bảo-chế CHASSAGNE 59, phố Paul-Bert, có bán mà thôi.

ĐƯỜNG SANG LÀO
CÔNG-TY PHẠM-VĂN-PHI
Có các đường chạy thơ ở phía bắc Trung-kỳ
TỪ THAKHEK VỀ VINH

TỪ VINH ĐI THAKHEK
Tàu thủy ở Vinh-Cửa về tối chủ-nhật hễ sáng thứ hai ra đến chỗ thư và khách khách ở Thakhek về xuất Vinh.
Ngày thứ tư đáng 7 giờ sáng chạy lên Napé ngoài ; sáng thứ năm chạy lên Thakhek, vừa kịp tàu thủy lên Vientiane.
Mỗi chủ-nhật chạy có một chuyến, các quý-khách ai muốn đi thì xin đánh giây-thép cho biết trước 24 giờ để bản-ty liệu xếp xe cho đủ.
Hạng lấy đi . . . . . 28$00 một chỗ ngồi.
Hạng ta đi 14.00
Đường đi Huế và Tân-ly đi Nghệ-hưng ngày nào cũng có xe chạy, xin lấy vé trước một ngày.
Lối đánh giây thép : PHAMVANPHI, Vinh. Đông-ha, Tân-ly, Thakhek hay là Napé

LỤC-TỈNH-TÂN-VĂN NHUT-BÁO
(Xuất-bản mỗi ngày 8.500 tờ)
6 trương
GIÁ BÁN BÁO :
Một năm . . . . . 12$00
Sáu tháng 6.50
Ba tháng 3.50
Báo-quán ở tại đường Catinat, số 157, Saigon (Cochinchine).
Tôn-chỉ của tờ báo là để truyền-bá tư-tưởng văn-minh của Pháp-quốc, luận về kinh-tế lý-tài, báo tin lạ xảy ra trong Đông-Pháp, mỗi kỳ đều có tiểu-thuyết. Mua báo xin gởi mandat cho M. NGUYỄN-VĂN-CỦA, chủ-nhơn thâu nhận.

Trừ ngay cái nạng nè làm cho khó tiêu-hoá !
Trừ mọi sự đau đớn đi !
Chữa bệnh đau dạ dày đi !
DÙNG THUỐC :
POUDRE S. ANDRÉ
Thuốc thần-hiệu, mà lại rẻ tiền 0$85 một lọ 100 liều
Hiệu bào chế CHASSAGNE
59, phố Paul-Bert, ở trước hồ Hoàn kiếm trông sang

AI MUỐN LÀM GIÀU
Bỏ ra 20 quan mà may ra được
500.000 quan
Mua một cái trái-đơn của Công-ty PANAMA có rời số 43 hoàn lại (Obligation Panama à lots). Lúc mua phải nộp ngay 20 quan, cứ thì 17 tháng mỗi tháng nộp 20 quan, theo như kỳ định trong luật. (Như vậy mỗi ngày 67 đồng mấy xu, có thể trữ nổi gián có được).
Hễ nộp tiền lần đầu là được ngay cái số trái-đơn mà riêng mình được quyền nói-tên, phòng khi mình đã nộp hết tiền rồi vậy, mà đến lúc trái-đơn trúng số mà thì mình được lĩnh nguyên cả tiền lẫn lẫy. Mỗi trái đơn trước sau thế nào cũng trúng một lần từ 100.000 trở xuống đến 1.000 quan, không có thì cũng được hoàn lại hết 400 quan. Mỗi năm có hai lần rút số, hơn 3 tháng 10.
Như vậy mua trái-đơn thế nào cũng lợi, không khi nào thiệt.
CÓ NHỮNG LỐ SAU NÀY :

1 lốt	500.000 quan	250 lốt	5.000 quan
1 lốt	200.000 —	1.320 lốt	3.000 —
200 lốt	100.000 —	13.200 lốt	1.000 —
200 lốt	10.000 —	1.760.000 trái đơn hoàn lại tiền	400 —

Người có trái-đơn được dự cuộc rút số mỗi cuộc năm sáu trái-đơn nếu ra mà trúng.
Cần lô được lĩnh nguyên tiền, không phải trả phí tổn chi cả. Mỗi lần rút số có nhiều được một cái bằng hẳn số trái đơn trúng số, không phải trả tiền. Giá số kể trong bằng ấy đồng một cái trái-đơn để tại nhà ngân hàng, các nhà có trái đơn có thể đến xem được, theo như điều khoản trong bản luật ngày 12 Mars 1906. Bản luật ấy là một bản luật bảo chứng, giữ gìn cho các nhà có trái đơn, không có điều gì phải nghi ngại cả.
Năm nào cũng có 15 Février, 15 Mai, 15 Août, 15 Novembre thì rút số.
Các ngài muốn dự các cuộc rút số ấy thì gởi ngay 20 quan đến nhà
BANQUE NOUVELLE, 8 Rue Papère, MARSEILLE, France
R. C. MARSEILLE 6576

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)